

Din constelații

Maria Ieva

Suntem la fel, nimic nu s-a schimbat,
Tot mâini de vânt, cuvinte de lumină,
Dar gândurile azi se mai abat
La poarta nopților cu lună plină.

Se văd în noi mocnind păreri de rău
Și-nngenunchem rugându-ne în beznă,
Ne-am fost adesea singuri un călău
Cu lanțul răsucit pe după gleznă.

Din constelații auzim venind
La întrupare suflete celeste
Și lacrimile le-adunam zâmbind
Visând o lume care nu mai este...

Suntem la fel și totuși ne-am schimbat,
Cu ochii goi, cu mâinile de ceară,
Ne întrebăm: de ce ne-am întrupat
Dac-am știut că viața o să doară?

Din volumul de versuri " Sub semnul crucii"